

Aleksander Sergejevič Puškin

Aleksander Sergejevič Puškin, ali na kratko kar A. S. Puškin je bil eden največjih ter najplodnejših ustvarjalcev literarnih zvrsti svojega časa. Nekateri menijo, da celo največji. Ustvarjal je v dobi romantike, dobi ko so se v delih porajala močna čustva ter kjer je delo dalo bolj prosto pot srcu kot pa razumu.

Slavni ruski pesnik, pisatelj ter dramatik se je rodil leta 1799 v Moskvi očetu Sergeju Lvoviču Puškinu ter materi Nadeždi Puškin. Oče je bil plemiškega rodu, zato mlademu Aleksandru Sergeju ni preveč manjkalo, le starši mu niso posvečali kaj prida pozornosti. Imel pa je varuško, ki mu je privzgojila ljubezen do njegovega maternega jezika. Z enajstim leti sta ga starša poslala v licej v Carskem selu v bližni Sankt Peterburga. Tam je Puškin začel pisati svoje prve pesmi. Pisalo se je leto 1814, ko je star komaj 15 let objavil pesem Prijatelju pesniku.

Po končani šoli je Puškin živel dokaj nemirno življenje. Skoraj vsako leto je iskal novo bivališče in se pogosto selil iz kraja v kraj. Začel se je zavzemati za socialne reforme, ter o tem začel tudi pisati. Država se ga je zbala, zato so ga leta 1820 iz Sankt Peterburga izgnali. Spet se je velikokrat selil po celotni Rusiji, med drugim tudi v Kišnjev, kjer je postal prostozidar – član združenja, ki se je zavzemalo za reforme takratnega sveta. Leta 1823 se je preselil v Odeso. Ko so leta 1824 agenti tajne policije prestregli Puškinovo pismo, ki naj bi bilo napad na božjo milost, je bil pesnik izgnan na posestvo svojih staršev Mihajlovsko (blizu Pskova), kjer so ga nadzorovale tamkajšnje oblasti. V izgnanstvu je napisal dramo *Boris Godunov*.

Leta 1829, ko je štel starost tridesetih let, se je zaljubil v prelepo plemkinjo Natalijo Gončarovo, katero je dve leti kasneje tudi poročil. Vendar je bil njun zakon vse prej kot srečen. Lepa Natalija je bila zaradi svoje priljubljenosti povabljena na mnoge plese, ki pa si jih Puškin ni mogel privoščiti, zato je zabredel v hude dolgove. Da to ni bilo zadosti hudo, je izvedel z novico, da nej bi njegova ljubljena žena domnevno ljubimkala z grofom Georgesom d'Anthèsem. Sam je mnogo dal na čast, zato je grofa pozval na strelski dvoboj. Vendar je velikan ruske književnosti ta dvoboj tragično izgubil. Krogla njegovega nasprotnika ga je močno ranila, tako da je kmalu umrl, medtem ko je njegova krogla grofa le oplazila. Njegova tragična smrt se je pripetila 10. Februarja 1837. Vlada, ki se je zbala za govorice, je pesnikovo truplo hitro dala prepeljati v manjše mestece, kjer se je ob polnoči odvil njegov pogreb. Udeležiti so se ga smeli le njegovi najbližji sorodniki.

Kljub njegovi žalostni usodi pa njegova genialna dela živijo naprej. Lirika, pripovedna poezija, roman, novela, drama, kritični esej, osebna pisma pa tudi zgodovinske fikcije so na med bile njegova zapuščina, ki je še vedno prisotna med nami. Sam roman Jevgenij Onjegin je navdahnil mnoge umetnike, tako slikarje kot skladatelje – eden izmed njih je sam slavni Peter Iljič Čajkovski, ki je delo uglasbil. Prisluhnete mi lahko na tem naslovu:

<http://www.youtube.com/watch?v=MrDIH5GmlQQ>